

השוכר את הפועל פרק המישי עבודה זרה סז.

עין משפט
נר מצוה

סא א טו"ש"ע י"ד סימן
קלד טע"ף יב:
סב ב מ"י פ"טו מהל'
מאכלות אסורות
הלכה כח סמג לאוין קמח
טו"ש"ע י"ד סימן קג טע"ף
ב:
סג ג טור ש"ע ע"ג טע"ף
ג:
סד ד מ"י ע"ג הלכה ב
והלכה ג:

אמר רב יהודה **אמר** שמואל **הבי** הלבנתא. ה"ג צספרים וכן נראה
מדאמר צסמוך מדברי כולן נלמוד נותן טעם לפגם מותר
ומאי מדברי כולן וכי משום דמפרשין למתני ליהווי צברי לה אלא
מדגרי? הכי הלכתא נימא (א) מדרי יהודה שמעי' צדיקי וכן מדרי יוחנן

צדיקי צסמוך דקאמר א"ס ריבה נותן
טעם לפגם מותר ומסתמא רצה צר
צר חנה ורצ (א) (אילדי) נמי צבאו לפרש
המשנה כמו כן אזלי צשיטתיהו:

נעשה כמי שהשביח בו. מימיה
אמאי נקט האי לישנא

דהא ודאי משניח הוא וי"ל לפי שציקר
השצח לא הוי עד לאחר שירתיחו
ויננו: **וקוראין** אותו שהרי"ם.

לפי שהיו רגילין להניח צו חומץ
כמו צשליים דלאמרינן לעיל (א) גבי
(א) (תחלי) אי צריכא צבו חלל מיגרי

צבו ואשעביה כמי דמיני שהיה משניח
מן החומץ: **אמר** ריש א"ר ש"מ
צפגם. (א) לא שיוכל לומר שהקדירה

נפגמת מחמת דבר אחר כו' להאי
לישנא קמח הוי לחומרל וה"ק מה
שהמירו חכמים פגם לא מיירי צפגם

שיש לתלותו צדי צר אחר כגון צחסרון
מלח או ציתרון כי איתו פגם ודאי
לא התירו כמו שאילו היתה צתקונה

ממלח ומצלין היה האיסור נותן צחס
טעם לצבח אלא אחיה פגם שמוחר
כל שאינה חסירה כלום ואינה נאכלת

מפני זה פירוש שאיסור פוגמה ואינה
נאכלת לאו דוקא שאינה נאכלת כלל
אלא כלומר צנפגמת ואיכא דלאמרי

אמר ר"ל נותן טעם לפגם שאמרו אין
אומר קדירה זו ללקולא קאמר וה"ק
אין תולין הפגם צדי צר אחר כדי

האיסור אלא מחמת יתרון או צחסרון
מלח ואילו היתה צתקונה לא היה האיסור פוגמה ואיסור אין אומרין
כי אלא כיון שהיא פוגמת עכשיו כמו שהיא צין שמהא חסירה או
ימירה מלח מותר: **א"ר** יוחנן **ב"ר** ששעמו וממשו אסור ואוקינן ע"י
שעמו וצ"א במשמו אסור ואין צוקינן ע"י. פי' רש"י צפרק גיד הנשה

(מוליך דף ע"ג: ט"ז) מכאן דטעם צעיקר לאו דלאורייתא ופי' כגון (א) חלב
שנפל לתוך צשר או חלב שנפל נימוח שאין ממשו צעין ואין נראה
מה שפי' רש"י חלב שנפל לתוך צשר דאפילו לפירוש רש"י דטעם
צעיקר לאו דלאורייתא מודה צצשר צחלב דהוי דלאורייתא דדריך
ציכול אסרה תורה דלאמר צשמעתתא דטיפת חלב כו' פ' כל הבשר

טעמו
הוא אלא חלב חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

דברי הכל אסורה. דולאי עייל צה ריחא: **והאי** דידי. **האי** צת
מיהא דאסרנא כפת חמה וחצית פתוחה דמי: **הכי** הלכתא. דנותן
טעם לפגם מותר: חומץ פוגם גריסין רותחין ומשניח את הלוגין:
והרפיהו. על האור אחר שנפל החומץ לתוכן: **וכן** היו עושין. נותנין

חומץ לתוך הגריסין לזון והיה משניחין.
ורצ דימי קאמר לה: **לא** שיאמרו כו'.
חומר"ה היא כלומר לא שיוכלו לתמי'
פגם צבצשיל מחמת דבר אחר כגון

שתהא חסירה מלח או ימירה דא"ס
נפגם מחמת דבר אחר אין תולין הפגם
צאיסור ואסור: **אלא**. אחיה טעם
לפגם שמוחר: **כל** שאינה חסירה.

שום תקון ואינה נאכלת מפני זה כלומר
ואיסור זה פוגם טעמה. ואינה נאכלת
לאו דוקא דכיון דפגימתה פורתא קרי

לה אינה נאכלת: **ואיכא** דאמרי. **הא**
לריש לקיש לקולא: **נוסח** טעם לפגם
שאמרו אין אומר כו'. כלומר אין תולין

הפגם צדי צר אחר לומר חסירה היא
מלח ואילו היתה צתקונה לא היה זה
האיסור פוגמה שהמלח היה מצטל

את פגימת טעם האיסור ומתקנו אלא
כיון דטעם האיסור פוגמה עכשיו כמות
שהיא הוי פגם ומותר: **כל** שטעמו וממשו

(א) לוקין עליו וזהו כו"ס צדי אכילה
פרס. ועל כגון זה נאמר שיעור כזית
צדי אכילת פרס הלכה למשה מסיני

שא"ס יש צבשיעור פרס של צבצשיל כזית
מן האיסור לוקין עליו אע"פ שאין כזית
של איסור נאכל צבת אחת כיון דאינו

שזהה צבצשילתו משתחיל לאוכלו עד
צגמרו אלא כדי אכילת פרס מצטרפת
אכילתו ולוקה אכל א"ס אין צדי

אכילת פרס של צבצשיל איסור"ה הואיל
ושזהה צבצשילתו כזית"ה יותר מכדי
אכילת פרס הו' להו כשמי אכילות של

שני ימים ואין לוקין דקים להו לצבצן דאכילת פרס הוי שיעור
שהיית אכילה. ופרס היא חצי ככר של עירובי תחומין ושיערו
חכמים ככר מג' לקב חזיה לצית המנוגע שנאמר צה ויקרא (ד) והאוכל

צצית יכבס צגדיו פרשהו חכמים לשויה צה שיעור אכילה
כדתניא (א) והאוכל צצית והשוכב צצית אין לי אלא שוכב ואוכל
לא אוכל ולא שוכב מנין תלמוד לומר יכבס את צגדיו ריבה

א"ס כן מה תלמוד לומר האוכל והשוכב ליתן שיעור לשוכב כדי
אכילה וכמה היא אכילה כדי אכילת פרס והוא ארבע צציות:

טעמו
הוא אלא חלב חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה

מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה
מלח חסירה מלח אלא כל שאין חסירה